Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25955
Copyright: Admont, Benediktinerstift

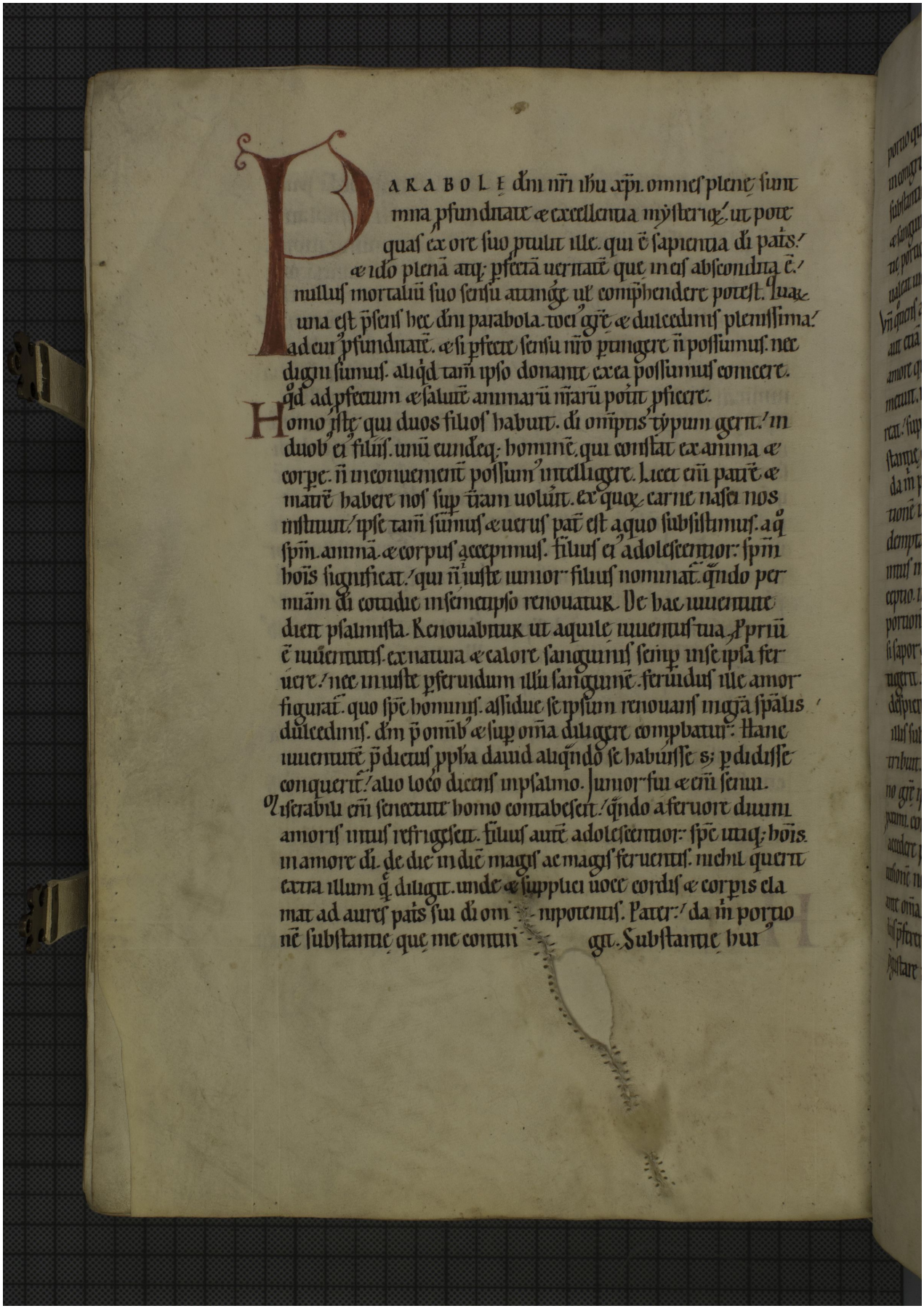

PARABOLE dñi nr̄i ihu xp̄i. omnes plene sunt
mna pfundnate & excellentia mysterioꝝ. ut pote
quas ex ore suo protulit ille. qui & sapientia dī patis.
& ideo plena atq; pfecta ueritate que in eis absondita &
nullus mortaliū suo sensu attingere ut comp̄hendere potest. Tua
una est p̄sens hec dñi parabola. toti ḡḡ & dulcedinis plenissima.
ad eius pfundnate. & si pfecte sensu nro p̄tingere ñ possumus. nec
digni sumus. aliqd tam ipso donante ex ea possimus comcere.
qd ad pfectum & salutē animarū nrarū potius pficere.
Homo iste qui duos filios habuit. dī om̄pis typum gerit. in
duob ei filiis. unū eundeq; hominē. qui constat ex anima &
corpe. ñ inconuenienter possum intelligere. Licet enī patrē &
matrē habere nos sup̄ iam uolum. ex quoꝝ carne nasci nos
instituit. ipse tam summus & uerus pat̄ est a quo subsistimus. a q̄
spīm. animā & corpus accepimus. filius ei adolescentior. spīm
bois significat. qui ñ iuste iunior filius nominat. q̄ndo per
uiam dī conditor in semetipso renouatur. De hac iuuentute
dicit psalmista. Renouabitur ut aquile iuuentus tua. Primū
& iuuenitus. ex natura & calore sanguinis semp̄ in se ipsa fer-
uere. nec iniuste p̄feruidum illu sanguinē. feruidus ille amor
figurat. quo spē hominis. assidue se ipsum renouans inḡa spālis
dulcedinis. dñm p̄ omīb & sup̄ oīa diligere compbatur. Hanc
iuuentutē p̄ dicens ppha dauid aliq̄ndo se habuisse s; p̄ditisse
conquerit. alio loco dicens in psalmo. Iunior fui & etiā senui.
Miserabilis enī senectute homo contabescit. q̄ndo a feruore diuini
amoris unus refrigescit. filius autē adolescentior. spē utiq; bois.
in amore dī. de die in diē magis ac magis feruentis. michi quem
tetra illum q̄ diligit. unde & supplici uoce cordis & corpis cla
mat ad aures patris sui dī om[illegible]nipotentis. Pater. da in portio
nē substantie que me contin[illegible]git. Substantie hui